

MINISTERSTWO
ROZWOJU REGIONALNEGO

Warszawa, 11 marca 2013r.

Podsekretarz Stanu
Paweł Orłowski

DRC-I-0212-1-AW,OZ/13

NK 29181

Pan Tomasz Bąkowski
Prezes Zarządu
Krajowe Stowarzyszenie Funduszy
Poręczeńiowych

W odpowiedzi na pismo z dnia 5 lutego br. dotyczące interpretacji przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 26 października 2011 r. w sprawie udzielania pomocy ze środków instrumentów inżynierii finansowej w ramach regionalnych programów operacyjnych¹ w kontekście przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 8 grudnia 2010 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis w ramach regionalnych programów operacyjnych² oraz w nawiązaniu do Państwa wyjaśnień przedstawionych na spotkaniu w dniu 1 marca br., uprzejmie informuję, co następuje.

Ad. 1 Odnośnie relacji przepisów ww. rozporządzeń:

Rozporządzenie de minimis w rpo nie znajduje zastosowania do projektów realizowanych w ramach IIF ponieważ zakłada ono udzielanie pomocy projektom realizowanym przez beneficjentów typowego, obecnie obowiązującego systemu dotacyjnego - gdzie podstawą udzielania pomocy jest umowa dofinansowania pomiędzy podmiotem udzielającym pomocy a beneficjentem. Przepisy rozporządzenia nie zostały dopasowane do potrzeb dużo bardziej skomplikowanego i wymagającego szczególnego podejścia systemu IIF, w którym to beneficjent związany umową z podmiotem, który nie udzielił mu pomocy, przekazuje wsparcie na poziom niżej i sam jest podmiotem udzielającym pomocy ostatecznemu odbiorcy.

Przepisy w rozporządzeniu de minimis w rpo umożliwiające udzielanie pomocy publicznej na drugim poziomie zostały wprowadzone na potrzeby uregulowania sytuacji gdy użytkowanie lub nieodpłatne udostępnianie infrastruktury będącej przedmiotem dofinansowania przyznanego beneficjentowi może skutkować możliwością wystąpienia pomocy publicznej dla podmiotu korzystającego z ww. infrastruktury, które jednak samo nie stanowi faktycznego przedmiotu projektu jak ma to miejsce w przypadku IIF, gdy to właśnie wsparcie ostatecznego odbiorcy jest celem projektu.

Dodatkowo należy zauważyć, iż mimo otwartego katalogu form w jakich udzielana może być pomoc na drugim poziomie przewidziana w ww. rozporządzeniu konstrukcja odnośnie trybu wyboru i realizacji wsparcia co do zasady została zaprojektowana w oparciu o klasyczny dotacyjny model wsparcia dla beneficjenta z możliwym transferem korzyści w ramach projektu. Tym samym poszczególne przepisy rozporządzenia de minimis w rpo nie odzwierciedlają specyfiki systemu wsparcia zwrotnego w ramach instrumentów inżynierii finansowej, którym to mechanizmom dedykowane są odrębne rozporządzenia, w tym rozporządzenie IIF w rpo.

Ad. 2 Odnośnie interpretacji brzmienia § 10 rozporządzenia IIF w rpo:

Zgodnie z treścią § 10 rozporządzenia IIF w rpo w przypadku udzielania pomocy de minimis wydatki poniesione w ramach projektu powinny spełniać kryteria kwalifikowalności wydatków wskazane w art. 5 pkt 6 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Zgodnie z przepisami ustawy do kryteriów tych należą:

- a) spójność z postanowieniami przyjętego programu operacyjnego,
- b) kryteria określone szczegółowo przez instytucję zarządzającą zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 6,

¹ Dz. U. Nr 245, poz. 1461, dalej jako „rozporządzenie IIF w rpo”.

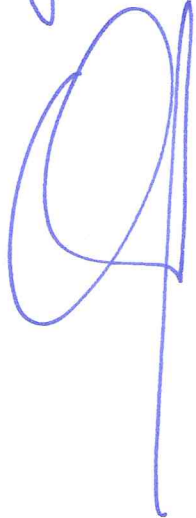
² Dz. U. Nr 236, poz. 1562, dalej jako „rozporządzenie de minimis w rpo”.

c) kryteria dodatkowe, przewidziane dla danego źródła finansowania, w przypadku programów finansowanych ze źródeł zagranicznych;

Należy zwrócić uwagę na fakt, iż kryteria te znajdują zastosowanie w praktyce jedynie w sytuacji, gdy faktycznie odnoszą się do ostatecznych odbiorców.

Tym samym w sytuacji, gdy właściwy program operacyjny reguluje kwestie pomocy udzielanej ostatecznym odbiorcom bądź Instytucja Zarządzająca określiła szczególne zasady wydatkowania środków przeznaczonych dla ostatecznych odbiorców, zasady te powinny być przestrzegane przy udzielaniu pomocy de minimis. Podobnie w sytuacji, gdy dodatkowe warunki byłyby przewidziane dla danego źródła finansowania, w przypadku programów finansowanych ze źródeł zagranicznych. Jeśli jednak ani treść programu operacyjnego ani Instytucja Zarządzająca RPO nie przewidziały dodatkowych warunków udzielania pomocy dla ostatecznych odbiorców nie stosuje się ich także w przypadku pomocy de minimis.

Na zakończenie należy wskazać, iż brak odesłania do dokumentów programowych w przepisach *rozporządzenia IIF w rpo* opisujących inne rodzaje udzielanej pomocy niż pomoc de minimis nie decyduje o tym, iż odrębne zasady ustanowione dla wsparcia udzielanego ostatecznym odbiorcom nie muszą być przestrzegane. Jeśli w ramach programu operacyjnego bądź w dokumentach programowych właściwej Instytucji Zarządzającej istniałyby dodatkowe np. warunki kwalifikowalności wydatków ponoszonych przez ostatecznych odbiorców, powinny być one przestrzegane przy udzielaniu pomocy przedsiębiorcom w ramach IIF.

Z
uzamknięciem

Do wiadomości: IZ RPO według rozdzielnika